

Com es veu, no hi ha absolutament cap excepció a la norma. I una etim. que va contra les normes fonètiques i gramaticals és dolenta, encara que l'hagin admesa alguns arabistes.

Repasant els fets: el lloc fonamental que duu el nom en qüestió és el *Campo de Calatrava*, el lloc fonamental geogràficament i també lingüísticament: un quadrat o quasi-cercle de 40-50 k. de diàmetre: vasta comarcada que arriba pel Sud fins a la Sierra i Puerto de Calatrava (ante-mural de Sierra Morena), que parteix aiguavessos entre Guadiana i Guadalquivir (35 k. SE. de Ciudad Real); i per l'Est fins a mig camí de Ci. Real a Daimiel; tots els municipis del «Campo de C.» duen el determinatiu: «Pozuelo de Calatrava», «Ballesteros de C.», «Corral de C.» etc.). Els quatre castells (en tots n'hi ha ruïnes, veg. Madoz): *Calatrava la Vieja* (prop del Puerto), *Calatrava la Nueva*, *Alarcos* (el de la batalla famosa) i el que avui ha estat denominat *Carrión de Calatrava* (però *Carrión* aquí és afegit tardà, en memòria de Carrión de los Infantes, ja ric i de renom en temps de Ruy Díaz); *'úrba*^c fou pron. vulgar, condicionada per la norma vulgar de recular l'accent a la síl·laba penúltima tancada o llarga); i *Calatarba* es canvià en *Calatrava* per ultracorrecció de l'arabisme *tra* > *tar*, *fra* > *far*, *bra* > *bar*. Val a dir que, havent intervingut per allà el conegut Alí Ben-Rabâh, historiat per Seybold i els altres arabistes, el seu nom, en *Ra-*, devia ajudar a la ultracorrecció, encara que aquest nom s'accentués a la terminació *-bâh* (fins vulgarment, essent breu la penúltima).